

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 8Csp/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219202197
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jaďuďová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4219202197.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivanou Jaďuďovou v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., IČO: 31 335 004, so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, proti žalovaným: v rade 1/ V. P., nar. X.X.XXXX, bytom I. rad XX/X, C., v rade 2/ J. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. hraničiarov 2, K., adresa na doručovanie: V. klinika, LF UK a G., L. 1, K., o zaplatenie 23 463,97 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 21 678,50 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 19 982,85 eur od 1.12.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku v časti o zaplatenie 1 785,47 Eur a 5,49% ročný úrok za úver zo sumy 19 151,99 Eur od 1.12.2018 do zaplatenia súd žalobu zamietá.

Žalobca má nárok voči žalovaným v rade 1/ a 2/ na náhradu trov konania vo výške 84,78%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou na začatie konania zo dňa 12.6.2019 domáhal uloženia povinnosti žalovaným zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu istiny 19 151,99,- €, nezaplatených úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 830,86 €, úroku z úveru vo výške 5,49% ročne od 30.3.2017 do 30.11.2018 vo výške 1785,47 € a 5% úroku z omeškania ročne od 30.3.2017 do 30.11.2018 vo výške 1695,65 € a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanými v rade 1/ a 2/ uzavrel dňa 18.12.2014 zmluvu o úvere č. 4520770 7 01. Na základe tejto zmluvy poskytol žalovanému v rade 1/ medziúver vo výške 20000,- €, ktorý sa žalovaný v rade 1/ zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 122,03 € do 15.2.2045, pričom celková čiastka medziúveru bola určená sumou 44839,98 €. Žalovaná v rade 2/ prevzala ručiteľský záväzok uspokojiť pohľadávku žalobcu v prípade porušenia povinnosti plniť žalovaným v rade 1/. Pre porušovanie zmluvných povinností žalovaným v rade 1/ listom zo dňa 29.3.2017 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.3.2017 v sume 20677,85 € a vyzval žalovaného v rade 1/ na vrátenie úveru v lehote 5 dní od jeho oznámenia. O mimoriadnej splatnosti informoval tak dlžníka ako aj ručiteľku. Nakoľko žalovaní v rade 1/ a 2/ záväzok titulom úveru neuhradili, zaplatenia dlžnej sumy sa domáha súdnou cestou.

2. Žalovaný v rade 1. uviedol, že úver zobrali na rekonštrukciu rodinného domu jeho rodičov, úver splácal asi 3 roky, potom prišiel o zamestnanie a splátky neboli hradené. Je zamestnaný a zarobí okolo 500 € mesačne, má ďalšie 2 pôžičky, za ktoré platí 190 € mesačne. Býva u rodičov, kde im prispieva mesačne sumou od 50-80 €. Žiadal splátky po 100 € mesačne.

3. Žalovaná v rade 2. sa na pojednávanie nedostavila, hoci bola riadne a včas predvolaná, svoju neúčast' neospravedlnila, preto súd pojednával v jej neprítomnosti v zmysle § 180 CSP. Len dňa 28.11.2019

sa písomne k žalobe vyjadrila, že nesúhlasí, že je žalovaná, pretože za dlh je zodpovedný dlžník a to žalovaný v rade 1. menovaný ju podviedol a sklamal sľubom splátok svojho dlhu.

4. Vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného v rade 1., oboznámením zmluvy o úvere zo dňa 18.12.2014, mimoriadnym zosplatením úveru, kópie doručeníek, a ostatných ku spisu pripojených listín a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. Podľa čl. 6 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Podľa čl. 15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

6. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nespĺnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom. Podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nespĺnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to písomne vyzval.

Súd poznamenáva, že podľa § 308 Obchodného zákonníka ručiteľ, ktorý splní záväzok, za ktorý ručí, nadobúda voči dlžníkovi práva veriteľa a je oprávnený požadovať všetky doklady a pomôcky, ktoré má veriteľ a ktoré sú potrebné na uplatnenie nároku voči veriteľovi.

Spotrebiteľská zmluva (vrátane zmluvy o spotrebiteľskom úvere) nepredstavuje samostatný ani nový typ, ide o určitú skupinu zmlúv, ktorá má osobitný režim právnej úpravy - táto vyplýva zo zvýšeného záujmu spoločnosti ochraňovať slabšieho účastníka zmluvného vzťahu, spotrebiteľa, ktorý vstupuje do zmluvných vzťahov s predajcami a poskytovateľmi rôznych plnení a služieb.

7. Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť len keď súd má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti, čiže určiť či je podmienka nečestná. Iba takto je možné chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá

sa riadi režimom Obchodného zákonníka v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný v rade 1. ako spotrebiteľ. Zmluva, z ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok spíňa náležitosti, ktoré má zmluva obsahovať. Ručiteľský záväzok, ktorý učinila žalovaná v rade 2. nespadá pod spotrebiteľské zmluvy. Dlžník - žalovaný v rade 1. dlžnú sumu žalobcovi neuhradil. Žalobca po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru má nárok dôvodne žiadať od oboch žalovaných zaplatať dlhu. Inštitút ručenia je ďalšou formou zabezpečenia pohľadávky žalobcu voči dlžníkovi.

8. Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplátenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

9. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi stranami sporu existoval záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o stavebnom úvere. Súd mal za preukázané, že žalobca uzatvoril dňa 18.12.2014 zmluvu o mimoriadnom medziúvere so žalovaným v rade 1. ako dlžníkom, v ktorej žalovaný v rade 1/ vystupoval ako dlžník a žalovaná v rade 2/ ako ručiteľ. Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere poskytol navrhovateľ žalovanému v rade 1/ medziúver vo výške 20000,- €, ktorý sa po splnení zmluvných podmienok mal zmeniť na stavebný úver vo výške 11890,06,- €. Žalovaný v rade 1/ sa zaviazal splácať medziúver sumy spolu s úrokom mimoriadneho medziúveru vo výške 5,49 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 122,03 €. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 30,53 € a 5,49% p.a. úrok za medziúver vo výške 91,50 €, pričom sa uspokojovali v poradí úrok z medziúveru a vklady na konto sporenia. Žalovaná v rade 2/ prevzala ručením na seba povinnosť uspokojenia pohľadávky, ak ju neuspokojí dlžník, čiže žalovaný v rade 1/. Zmluvné povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy, na základe ktorých bol žalovanému v rade 1/ poskytnutý medziúver žalovaný v rade 1/ porušil, keď riadne a včas nesplácal dohodnuté splátky medziúveru. Preto žalobca listom zo dňa 29.3.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť, pričom vyčíslil svoju pohľadávku k tomuto dňu celkovo vo výške 20677,85 €, toto bolo žalovanému v rade 1/ doručené dňa 4.4.2017. Žalovanej v rade 2/ bolo dňa 5.4.2017.

Riadne a včasné plnenie dlžníka zo zmluvy bolo zabezpečené ručením žalovanej v rade 2., ktorá tvrdenia žalobcu žiadnym relevantným spôsobom nepoprela, uviedla iba, že ona nemieni plniť za dlžníka. Taktiež žalovaný v rade 1. nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, skutočnosti uvedené v žalobe uznal.

Podľa článku X. Zmluvy veriteľ má právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou lehotou splatnosti, ak je dlžník v omeškaní s platením čo i len jednej splátky stavebného úveru, alebo je v omeškaní s platením, čo i len jedného vkladu na účet zmluvy o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

Podľa článku VI. Zmluvy, písomným prehlásením preberá ručiteľ, v prípade, že je úver zabezpečený aj záväzkom ručiteľa, voči veriteľovi povinnosť vyplývajúcu z ručenia.

10. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatať úrokov 5,49 % ročne zo sumy 19151,99 € od 1.12.2018 súd mal za to, že zmluvný úrok bol súčasťou každej jednej splátky úveru, teda priznanie žalobcom uplatneného zmluvného úroku by bolo duplicitným národom. Vzhľadom aj na účel zmluvného úroku, ktorým je odplata za poskytnuté peňažné prostriedky, vyhlásením splatnosti úveru (k 29.3.2017) poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, stratil žalobca právo uplatňovať si zmluvné úroky aj naďalej. Súd mu ich priznal vo výške 830,86 € (vyčíslené ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti) ako aj zákonné úroky od 30.3.2017 do 30.11.2018 vo výške 1695,65 €. Podľa názoru súdu dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov platia len do splatnosti dlhu a od splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. V danej veci žalobca pristúpil k vyhláseniu splatnosti úveru a tým treba považovať celý dlh

za splatný a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. V tejto súvislosti súd poukazuje na ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého by sa zmluvné dojednanie (jeho existenciu však žalobca skutkovo netvrdil), ktoré by zaväzovalo žalovanú k plateniu zmluvných úrokov aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru odchyľovalo od zákona v neprospech spotrebiteľa, pretože by zhoršilo jeho postavenie. S poukazom na uvedené súd žalobu v časti uplatneného zmluvného úroku za obdobie odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru do zaplatenia zamietol. Súd v tejto súvislosti dopĺňa, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takéto konanie veriteľa neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Ohľadne tohto právneho názoru súd odkazuje aj na rozhodovaciaj prax súdov SR napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014, rozhodnutie 1Co/30/2012, 19Co 4/2017, Krajského súdu Nitra z 24. 10.2018 sp.zn. 6Co/19/2018, 6Co 142/2018, NS SR 4 Obo 143/1998 (R 59/1998), 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.7.2019 ako aj uznesenie ÚS SR zo dňa 18.9.2012, sp.zn. IV. ÚS 476/2012-14, keď po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 1785,47 € (ako 5,49% ročný úrok za úver od 30.3.2017 do 30.11.2018) ako aj 5,49% ročný úrok zo sumy 19151,99 € ako nedôvodný zamietol.

11. Uplatnené príslušenstvo pohľadávky úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 19982,85 € od 1.12.2018 do zaplatenia nie je v rozpore so zákonnými ustanoveniami, úroky z omeškania boli žalobcom určené v súlade s platným právnym stavom.

12. Súd nevyhovел žiadosti žalovaného v rade 1/ zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 100,- €, nakoľko navrhovanú výšku mesačnej splátky považoval za zjavne neprimeranú výške dlžnej sumy a dobe splatenia (ktorá by presiahla dobu 18 rokov).

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

S ohľadom na čiastočný úspech oboch strán sporu (keď žalobca mal úspech v časti 92,39 % (požadoval: sumu 19 151,99 € + 830,86 € +1785,47 €+ 1695,65 €, teda úspech mal v sume 19 151,99 € + 830,86 € +1695,65 €) a žalovaní v 7,61%, vyčíslil pomer úspechu žalobcu vo výške 84,78 % (92,39 % mínus 7,61%).

14. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.